

РЕШЕНИЕ

№ 8645

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1272**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Т., пълнолетен, гражданин на Т., чрез адв. А. Д., САК, срещу решение № 1-В/ 07.01.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УРИ 10540 О-3560 от 15.12.2025 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че решението на интервюиращият орган при ДАБ е взето при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неясни мотиви, което го прави незаконосъобразно. Твърди се, че административният орган не е разгледал по същество представените с молбата писмени доказателства. Моли се оспореното решение да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Не се претендират разноски.

Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ – МС – в съдебно заседание не се представлява. Не се претендират разноски.

СГП не изпраща представител за откритото съдебно заседание.

Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

За първи път М. А. А. е подал молба за международна закрила с вх. № В-13-1009/31.03.2025 г. на РПЦ - [населено място].

По първоначалната молба за закрила с вх. № В-13-1009/31.03.2025 г. на РПЦ - [населено място], интервюиращият орган на ДАБ при МС се произнася с решение № УП-В4/15.04.2025 г., с което е отхвърлил молбата за предоставяне на международна закрила на М. А. А., решението е връчено лично на 17.04.2025 г. Търсещият закрила е обжалвал административният акт пред Административен съд София-град (АССГ), който се е произнесъл с решение № 25412/25.07.2025 г., постановено по адм. дело № 20257010704668/2025 г., с което се отхвърля жалбата на М. А. А.. Съдебният акт не е обжалван пред Върховен административен съд (ВАС) от чуждия гражданин.

Последващата втора молба на чуждия гражданин е депозирана в ДАБ при МС, с Вх. № УРИ 10540 0-3560/15.12.2025 г. С процесното Решение № 1-В/ 07.01.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което процесното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството е образувано на основание чл. 76а и следващите от ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е посочено, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Легалната дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая подадената от чужденеца молба с рег. № УРИ 10540 0-3560/15.12.2025г. по описа на ДАБ е последваща молба по смисъла на § 1 , т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като с предходно решение Председателят на ДАБ е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А.. Решението е обжалвано и потвърдено на всички съдебни инстанции, същото вече е окончателно и влязло в сила.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подаването на последваща молба за закрила интервюиращият орган при ДАБ МС единствено въз основа на представените писмени доказателства от чужденеца, без провеждане на интервю, взима решение, с което допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. В случая подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, като е преценено, че от лицето не е доказано, че са налице нови обстоятелства, които да са основание за преразглеждане на неговия случай.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, води до извода, че нови обстоятелства са такива, свързани с личното положение на лицето или с държавата му на произход. Както правилно е преценено и в оспореното решение, по отношение на А. М. А. не са налице нови обстоятелства, свързани с неговото лично положение. Такива се твърдят от молителя, който представя и доказателства, които обаче нямат отношение с личното му положение, както и с държавата му на произход. Същите не доказват твърденията му за нововъзникнали проблеми за него в Т., които да не са обсъдени при предишната административна процедура. Доводите на лицето по последващата молба са свързани основно с промени в неговото лично положение в държавата му на произход, а не със ситуацията в самата държава. Административният орган е трябвало да изследва, дали тези обстоятелства са „нови“ по смисъла на закона.

Видно от административната преписка, издадения акт, както и от събрания по делото доказателствен материал, административният орган правилно е преценил, че не са налице твърдените нови обстоятелства. Също така видно от приложената справка вх. № МД-02-652/16.12.2025 г. относно актуалната обстановка в Т. се установява, че Т. е 17-тата по големина икономика в света, с брутен вътрешен продукт (Б.) от 1,32 трилиона щатски долара към 2024 г. Страната също така е член на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (О.) и Г-20 и все по-важен донор на официална помощ за развитие. Т. постига високи темпове на растеж в периода 2006 г. - 2017 г., подкрепени от амбициозни реформи, които издигат страната до статут на държава с висок среден доход. Между 2002 г. и 2022 г. реалният ръст на Б. е средно 5,4%, което води до доход на глава от населението (в реално изражение), който се е увеличава над два пъти през същия период. Този икономически растеж е придружен от бързо намаляване на бедността, като нивото на бедност намалява от над 20% през 2007 г. до 7,6% през 2021 г. Извън икономическите показатели, за процесния случай е от значение, че Република Т. се счита за сигурна страна на произход от българските власти, съгласно Решение № 247/03.04.2024 г. на Министерския съвет на Република Б. и ситуацията в държавата е спокойна и сигурна.

От посочената по-горе справка е видно, че в страната на произход на молителя не е налице съществена негативна промяна в обстановката, която да е основание за предоставяне на международна закрила и да не е обсъдена във влязлото вече в сила решение на Председателят на ДАБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на лицето. Няма никакви безспорни данни, които да сочат, че ако лицето се завърне в Т., ще пострада. От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на спокойната към момента ситуация в страната по произход.

Съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, според настоящия съдебен състав действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради

факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение.

Наред с това следва да бъде посочено, че жалбоподателя не представя значими и доказани за личното му положение и държавата му на произход аргументи във връзка с процедурата за получаване на международна закрила. Предвид изложеното обоснован е изводът на административния орган за използване на административната процедура по подаване на последваща молба по ЗУБ с единствената цел – узаконяване на нелегален престой в страната на чуждия гражданин.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Т., пълнолетен, гражданин на Т., чрез адв. А. Д., САК, срещу решение № 1-В/ 07.01.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № УРИ 10540 О-3560 от 15.12.2025 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.85,ал.3 от ЗУБ.

Съдия: